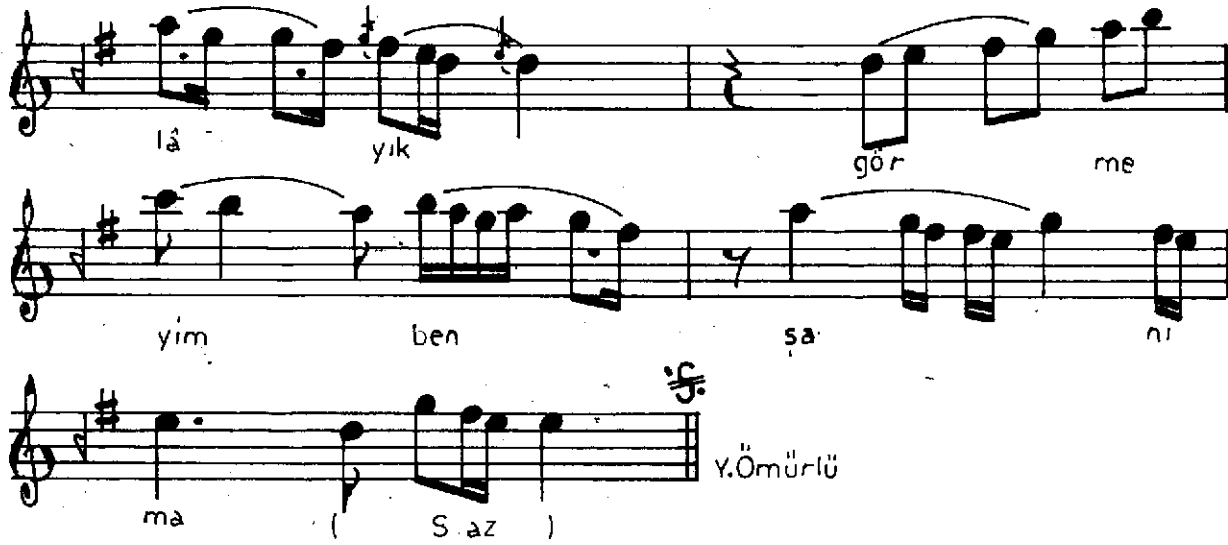

HÜSEYİNİ
(Şarkı)

DUY EK

HACI FÂİK BEY
(1831 1891)

Ağ la ma ey
a şı kı mih
net ze ze de gel
ya nı ma
Dök Yak me ma göz yın ya uş
şı ki ba töv kıp be
di de te şı mes su
la ma (S az) ma (S az)
ma ma (S az) KARAR Mub te
la mı cev re

AĞLAMA EY/ÂŞIK-I MİHNET-ZEDE GEL YÂNIMA
DÖKME GÖZ YAŞIN BAKIP DA DİDE-İ MESTÂNIMA
MÜBTELÂ Mİ CEVRE LÂYİK GÖRMEYİM BEN ŞÂNIMA
YAKMAYIN/UŞŞAKI, TÖVBE ATEŞ-İ SÜZÂNIMA

Vezin : FÂİLÂTÜN FÂİLÂTÜN FÂİLÂTÜN FÂİLÜN

Âşık-ı mihnet-zede	: KEDERLİ ÂŞIK
Dide-i mestân	: MAHMÛR GÖZ, BAYGIN BAKIŞLI GÖZ
Mübtelâ	: TUTKUN, TUTULMUŞ
Cevr	: HAKSIZLIK, CEFÂ, EZİYET
Uşşâk	: ÂŞIKLAR
Âteş-i sûzân	: YAKICI ATEŞ